

Coco

De bedwelmende rook van Gitane-sigaretten, smoezelige barretjes met peuken op de vloer, een klevende sigaret aan de lip van een filmster in zwart-wit; het is allemaal net zo Frans als stokbrood en de Eiffeltoren. Maar zelfs in Frankrijk heeft de antirookgekte toegeslagen. In café les Deux Magots waar filosoof Jean-Paul Sartre met een sigaret tussen z'n vingers filosofeerde over existentiële zaken zijn de asbakken definitief verwijderd.

Coco Chanel, de vrouw achter het wereldberoemde modehuis, schiep haar mantelpakjes met een schaar in de ene en

PARIJS

door Roger Strijland

een sigaret in de andere hand. Op het affiche van de film over haar roemruchte leven zien we haar tegen een donkere achtergrond, comfortabel gekleed in een satijnwitte pyjama. Met in haar rechterhand, jawel een sigaret, vuurrood oplichtend in het donker.

Tja, het zou geen mens zijn opgevallen, ware het niet dat het Parijse vervoerbedrijf er heel nadrukkelijk de aandacht op vestigt. De poster mag namelijk niet tussen de schreeuwende reclames van internet-aanbieders in de metro worden opgehangen. Reden? Het vervoerbedrijf is bang voor een tik op de vingers. Bang heimelijke nicotinereclame te maken. En dat mag niet volgens de antirookwet.

Coco Chanel, zij die de vrouw uit haar starre korset haalde, die pompeuze veren op hoeden verving door charmante hoofddeksels, zij die de vrouw begin vorige eeuw emancipeerde gaat postuum voor de bijl van de betutteling.

Het kan nog gekker. Mischien kent u hem nog wel, Monsieur Hulot. Een maf mannetje in een regenjas. Hij liep zo stijf als een hark en botste in de film 'Mon Oncle' van Jacques Tati onhandig tegen de uitvindingen van die tijd aan. Zo kon hij ruzie krijgen met een broodrooster en amok maken om een tuinsproeier. Wel, Monsieur Hulot heeft altijd een pijp in z'n mond. Altijd. Dus ook op het affiche van een expositie over het werk van Tati in Parijs.

U begrijpt dat de Parijzenaar die pijp evenmin te zien krijgt, tussen reclameposters voor tropische vakantiebestemmingen. Iemand is flink gaan fotoshopperen, hoe modern, en heeft de pijp vervangen door een ridicul blaaspijpje, met een windmolen aan het uiteinde. De Fransman wrijft nog eens goed in z'n ogen om te zien of hij niet droomt. Dat belooft nog wat voor binnenkort verschijnende films over kettingroker Serge Gainsbourg en Sherlock Holmes, bekend om z'n typische gebogen detectiepijp.

buitenland@telegraaf.nl

eem opsporing faalt'

door Frank van Vliet

LONDEN - Ondanks een in 2007 gesloten akkoord zijn slechts tien landen in Europa (waaronder Nederland) voorzien van een centraal telefoonnummer (116000) waar vermiste kinderen kunnen worden gemeld. Slechts in een handjevol landen (ook in Nederland) werkt het Amber Alert-systeem, waarmee via media, sms en schermen de weg ogenblikkelijk op grote schaal alarm geslagen wordt bij de vermissing van een kind. Die informatie wordt ook doorgestuurd naar alle havens en vliegvelden in Europa.

In veel landen is het een rommeltje bij de registratie van nieuwe 'Maddies'. „Er is meer informatie bekend over zwerfhonden dan over vermiste kinderen”, zegt Lady Catherine Meyer, oprichtster van PACT, een Britse organisatie die het probleem van ontvoerde en vermiste kinderen onder de aandacht brengt.

„Als Amber twee jaar geleden actief was geweest dan was Madeleine nooit verdwenen. Daar ben ik honderd procent van overtuigd”, aldus Meyer. „Het is daarom ook zo frustrerend dat het zo langzaam van de grond komt.”

Frustratie

Over frustratie kan de charmante Meyer wel meepraten. Hoe pijnlijk het is om je kinderen te verliezen weet de vrouw van de voormalige Britse ambassadeur in de Verenigde Staten heel goed. Tien jaar lang kon ze haar twee zoontjes van zeven en negen niet zien. Ze kwamen niet meer terug na een vakantie in Duitsland waar hun vader Meyer gescheiden Duitse vader hen niet wilde laten gaan. Dat het Britse gerechtshof de kinderen aan hun moeder had toegewezen maakte weinig indruk op de Duitse rechters.

Meyer vocht als een terriër (een omschrijving van haar huidige echtgenoot). Ze gaf haar goedbe-

• Gerry en Kate McCann zijn bij Oprah Winfrey te gast twee jaar nadat hun dochterje spoorloos uit hun vakantieappartement in Portugal verdween.

FOTO: REUTERS

taalde baan op, voerde dertig rechtszaken en verkocht haar huis om haar jongens terug te krijgen, maar niets hielp. „Ik wilde weten hoe het met hen ging, maar vooral laten zien dat ik hen nooit in de steek zou laten”, zegt ze nu.

Het is een beetje vergelijkbare reactie met die van Kate en Gerry McCann. „Madeleine wordt nog steeds vermist. Ze heeft het recht om terug te keren bij haar familie. We hebben de verantwoordelijkheid om naar haar te blijven zoeken”, schrijven de McCanns op hun website www.findmadeleine.com.

Die verbetering komt de nu 56-jarige Meyer bekend voor. Ze kent de McCanns goed. Op dag vier na de verdwijning van Madeleine namen ze contact met haar op. De kritiek op de McCanns dat ze de hulp van de media zochten vindt Meyer maar onzin. „Bij dit soort zaken tellen de eerste uren het zwaarst. De Portugese politie deed in hun ogen veel te weinig. Ik zou precies hetzelfde hebben gedaan.”

In het interview dat de McCanns met Oprah Winfrey hadden geeft Kate McCann toe wel eens te twijfelen of Madeleine nog wel in leven is en vertelt hoe ze nog iedere dag een paar keer de kamer van Madeleine bezoekt om met haar te 'praten'.

„Hun zaak is nog steeds niet afgesloten en dat maakt het zo gruwelijk. Ik heb inmiddels mijn zoons weer in de armen mogen sluiten en we hebben nu een heel goed contact. Dat is een wonder op zich”, stelt Meyer.

Erg eenvoudig ging dat niet. „Stapje voor stapje moesten we weer aan elkaar wennen. De eerste ontmoeting was ook heel raar. Je kinderen zijn opeens kerels geworden. En wat doe je met een 17- en een 18-jarige jongen? Zoen je ze, of houden ze daar niet meer van?” vertelt Meyer in haar Londense woning vol met foto's van haar en haar echtgenoot met beroemde Amerikanen en Britten. Onder hen Cherie Blair en Laura Bush, de beschermvrouwen van het in 2000 opgerichte PACT.

Zoals Gerry McCann, die in te-

• Catherine Meyer

Verouderingstechniek foto lijkt betrouwbaar

Van onze correspondent LONDEN - De foto waarmee Madeleine McCann twee jaar geleden is gemaakt is niet uniek. Hoewel Kate McCann toegaf dat ze haar eigen dochter in eerste instantie op de verouderde foto niet herkende heeft de

techniek zichzelf al bewezen.

Het Amerikaanse Center for Missing & Exploited Children (NCMEC) zegde door de techniek al 453 kinderen te hebben teruggevonden. Ook kon dankzij de fotoreconstructie de identiteit wor-

den achterhaald van 17 niet geïdentificeerde stoffelijke resten van kinderen.

Het verouderingsproces bestaat uit een combinatie van wetenschap, kunst, kennis over de groei van het gelaat en erfelijkheid waarbij foto's

van ouders, broers en zusters worden gebruikt. Al die elementen worden 'samengesmolten'. De nieuwe foto's worden altijd gebruikt samen met de plaatjes waarop de kinderen te zien zijn op het moment dat ze zijn verdwenen.